

Fővárosi Ítéltábla
10.Gf.40.294/2012/18.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. ... Ügyvédi Iroda ... és a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda ... és Dr. ... ügyvéd (fél címe 3) által képviselt ... alperes ellen szállítmányozási költségek megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 8.G.41.821/2008/106. számú, valamint 8.G.41.821/2008/115. számú végzésével kijavított, 2012. január 31. napján kelt 8.G.41.821/2008/104. számú ítélete ellen a felperes részéről 105. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és az alperes részéről 10.Gf.40.294/2012/3. számon benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.000.000 (Egymillió) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes ajánlatkérésére a felperes 2005. június 23-án, majd 2005. szeptember 19-én adott import-szállítmányozási ajánlatot konténerben elhelyezett áru ...-... viszonylatában történő kombinált fuvarozása lebonyolítására; az utóbbi, 2005.

december 31-ig érvényes árajánlat szerint a ...be hajón érkező konténer a ...-ig vasúton, ...ig közúton kerül továbbításra. Az ajánlat a szállítmányozási díjba tartozó díjtételeken felül költségként tartalmazta a konténer fekbérét és használati díját, az utóbbi 14 napig ingyenes, a 15. naptól 40 euró/nap; a ...i fekbér 10 napig ingyenes, a 11. naptól 40 euró/nap; a ...i fekbér 7 napig ingyenes, 8-10 napig 24 euró/nap, a 11. naptól 39 euró/nap.

A 2005. szeptember 19-i elfogadásra került ajánlat alapján a felperes rendszeresen szállítmányozást végzett az alperes részére, a megbízások 2005. és 2006. évben vita nélkül teljesedésbe mentek. A felperes a szállítmányozási díj módosulásról többször küldött - az aktuális érvényességi idő feltüntetésével - ajánlatot az alperesnek 2006. január 2-a és 2007. október 1-je között, mely az áru berakodásával nyert elfogadást.

A felperes 2006. május 11-én e-mailben a 2005. szeptember 19-i ajánlathoz képest kedvezőbb ...i fekbért közölt, melyhez konténerekre lebontott számítást tartalmazó táblázatot csatolt; a 2006. július 18-i e-mailben pedig - többek között - arról tájékoztatta az alperest, hogy „Nincs kiszámlázott állásdíj a ...i konténerudvaron”.

2007 tavaszán - a konténerek torlódása folytán - felmerült a fuvarozott áru mielőbbi átvételének a szükségessége a fekbér és használati díj növekedésének az elkerülése érdekében; a felek tárgyalást folytattak arról, hogy önálló raktárbázist hoznak létre, ez azonban nem vezetett eredményre.

A felperes a peres felek közötti 2007. június 26-i szóbeli megbeszélést követő napon 2007. június 27-i e-mailben - tárgyként megjelölve a ...-... forgalomra vonatkozó költséglebontást - az alperes kérésére közölte a ...-... forgalomra vonatkozó költségeket, valamint az alperesi fuvarozásra „még mindig érvényben” lévő feltételeket, közöttük az állásdíj, használati díj, várakozási idő körében azt, hogy az „Állásdíj a ...i kikötőben: 60 nap költségmentes... a ... konténerudvaron Budapesten: költségmentes... (Hajótársaságnak fizetendő) Használati díj: költségmentes.”

A levél rögzítette továbbá azt, hogy az állásdíjról, használati díjról, várakozási időről még évekkel ezelőtt megállapodtak, mely most egy nagyon jó lehetőség, mivel számtalan konténer hosszú ideje várakozik ...ben és Budapesten; közölte a felperes, hogy a raktárköltség-lebontásról még aznap ... ad pontos adatokat.

A felperes 2007. július 11-én küldött e-mailben ... és a ... vonatkozásában közölt állásdíjat, illetőleg használati díjat a június 1-je után indult konténerekre vonatkoztatva, melyeket táblázati formában számszerűsített.

2007 augusztusában és szeptemberében a felperes többször levélben sürgette az alperest, intézkedjen a ...ben és a ...-en várakozó konténerek mielőbbi kiürítése érdekében.

A felperes 2007. október 5-i e-mailben - többek között - jelezte, hogy 65.000.000 forint állásdíj és konténerhasználati díj nincs kiszámlázva, melyet meg kell kezdeni. 2007. október 10-i levelében az állásdíj 3-5.000.000 forintos részletekben történő számlázását ajánlotta fel az alperesnek, aki aznapi válaszlevelében személyes egyeztetést javasolt, jelezve, hogy a pénzügy szerint nincs szerződésük; a felperes az aznapi válaszlevelében az időpontot elfogadva közölte, hogy „Szerződés nincs, de tuti tudunk vmít írni...”.

A felperes 2007. november végén kelt leveleiben jelezte az alperesnek, hogy a ... és az ... hajótársaság részéről a konténerek vonatkozásában jelentős állásdíj- és használati díjemelés várható. Kérte a konténerek mielőbbi kiürítését, közölve, hogy a bevezetett költségeket nem viselheti az alperes helyett, a nevesített, megemelt díjtételeket 2007. december 5-én kelt levelében tovább részletezte, azzal, hogy azok 2007. december 1-től irányadóak.

A felperes a 2007. évre vonatkozó konténerhasználati és állásdíjat leszámlázta; a mindösszesen 134.223.737 forint követelést tartalmazó számlák 2007. december 10-én, a 171.618.334 forint követelést tartalmazó számlák 2007. december 12-én, a 47.772.992 forint követelést tartalmazó számlák 2008. február 1-jén, a 8.040.837 forint követelést tartalmazó számlák 2008. február 13-án és a 144.654 forint követelést tartalmazó számlák 2008. március 5-én érkeztek meg az alpereshez, aki azokat felszólítás ellenére sem egyenlítette ki, 2008. február 19-én kelt levelében a teljesítést - a felszámított díjra vonatkozó megállapodás hiányát állítva - megtagadta.

A felperes 2008. december 10-én beérkezett keresetében 361.800.554 forint és járulékai megfizetésére támasztott igényt; keresete leszállítását követően elsődlegesen 279.149.305 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, melyből egyfelől 205.935.069 forint konténerhasználati díj után 98.913.613 forint erejéig 2008. február 9-től, 84.762.658 forint erejéig 2008. február 11-től, 17.562.074 forint erejéig 2008. április 2-től, 4.340.173 forint erejéig 2008. április 14-től, 356.551 forint erejéig 2008. május 5-től; másfelől 73.214.236 forint konténer állásdíj után 33.102.789 forint erejéig 2008. február 8-tól, 24.080.742 forint erejéig 2008. február 11-től, 12.225.190 forint erejéig, 2008. április 1-től, 3.721.621 forint erejéig 2008. április 14-től, 83.894 forint erejéig 2008. május 5-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatkövetelést is érvényesített. Másodlagosan kérte kötelezni az alperest 224.462.859 forint állásdíj és ebből 34.991.100 forint után 2008. március 7-től, 19.842.759 forint után 2007. december 18-

tól, 169.629.000 forint után 2008. február 9-től, továbbá 610.977 euró konténerhasználati díj és annak 2008. március 8-tól a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

A keresetében arra hivatkozott, hogy az alperessel 2005. június 23-a óta folyamatos szállítmányozási jogviszonyban áll, melynek alapján köteles volt a saját nevében, az alperes javára, konténerben elhelyezett áruk ...ból ...ra történő továbbítása céljából

tengeri, vasúti, közúti fuvarozási, biztosítási, konténer bérleti és tárolási szerződéseket megkötni, illetőleg minden szükséges intézkedést megtenni a küldemény célállomásra juttatása érdekében.

Az alperes szerződéses kötelezettsége volt a kialakult szállítványozási díj, valamint a költségek - köztük a konténerhasználati díj és konténer állásdíj - megfizetése, az áruk leszállításkori átvétele. A megállapodásuk szerint az alperest terhelő pénzbeli szolgáltatás kirovó pénzneme az euró, lerovó pénzneme a magyar forint volt; a felperes a számla kiállításának napján irányadó banki árfolyamon váltotta át a díjat és a költséget magyar forintra, ebben a pénznemben számlázott, melyet az alperes a kézhezvételtől számított 60 napon belül átutalás útján tartozott kifizetni.

A szállítványozási díj és a költségek viselése tekintetében közöttük 2005-2006. évben vita nem támadt; a szállítványozási díj érvényességének a lejárta előtt a felperes egyeztetett ajánlatot küldött, melyet az alperes ráutaló magatartással - az áru ...ban történő feladásával - fogadott el.

Amennyiben az alperes a határidőben leszállított árut nem vette át, az a felperes által bérelt konténerekben maradvá raktárakban került elhelyezésre; az állásidőre mind a konténerek használatáért, mind a tárolásáért a felperesnek a vele jogviszonyban álló szolgáltatóknak fizetnie kellett.

Előadta a felperes, hogy 2007. évben az alperes az áru átvételével sorozatosan késedelembe esett, mely a konténerek torlódásához vezetett; a folyamatosan növekvő konténerhasználati és konténer állásdíj további emelkedésének elkerülését célzó közös raktárprojekt pedig nem valósult meg. A felperes többszöri sürgetés ellenére sem gondoskodott a konténerek időben történő kiürítéséről és bár tudott ennek pénzügyi vonzatáról, kellő együttműködést nem tanúsított, ugyanakkor azt sem jelezte, hogy nem tekinti magát költségviselőnek, a követelést 2008 februárjáig nem tette vitássá. A részére öt részletben megküldött számlák kifizetését jogosulatlanul, arra hivatkozással tagadta meg, hogy nem volt megállapodásuk a leszámlázott konténerhasználati és állásdíj megfizetésére.

A felperes azt állította, a vitatott költségek annyiban változtak, hogy a ... állásdíjat nem számított fel, és 2007. december 1-től a díjak jelentősen megemelkedtek. Utóbbit nem érvényesítve, módosított elsődleges keresetében a 2005. szeptember 19-i - az utóbb ingyenes ...i tárolásra korrigált - megállapodás szerinti, 2007. január 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra járó állásdíj és konténerhasználati díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 277. § (1) bekezdése és 518. § (1) bekezdése alapján. Jogi álláspontja szerint a Ptk. 205. § (2) bekezdésének második mondata értelmében megállapodásuk részévé vált a Ptk. 518. § (1) bekezdése szerinti költségviselési rendelkezés, az alperes a szállítványozási díjon felül e körben is a szerződést teljesíteni tartozik.

Hivatkozott a felperes arra, hogy a részéről gazdaságilag ésszerűtlenül lett volna az alperes részére bármikor korlátlan, ingyenes konténerhasználatot és tárolást engedni, a vitatott költségek átvállalása kirívó veszteséget okozott volna a számára, figyelemmel a realizált hasznára, illetőleg a kifizetett szállítványozási díjra is.

A másodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy a létrejött szállítmányozási szerződés teljesítése érdekében az alperes termékeit tartalmazó konténerek bérletére és tárolására alvállalkozói szerződést kötött 2007. évben a ... Betéti Társasággal, az ... Hungary Kft.-vel, a ... Kombiterminál Zrt.-vel és az ... GmbH-val, melyek részéről kiállított költség számlákat maradéktalanul kiegyenlítette. Amennyiben az elsődleges kereseti kérelme körében állított szerződéses megállapodás létrejött nem nyerne bizonyítást, álláspontja szerint az alperes a Ptk. 518. § (1) bekezdése alapján az alvállalkozók felé kifizetett díjat mint a szállítmányozási szerződés teljesítése során felmerült szükséges és hasznos költséget a felperesnek megtéríteni tartozik.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte; arra hivatkozott, hogy a 2005. szeptember 19-i ajánlat elfogadásával közöttük keretmegállapodás jött létre, melyet a szállítmányozási díj, a konténerhasználati és állásdíj tekintetében többször, esetenként módosítottak szóban vagy elektronikus levél útján. Állítása szerint 2006 őszén a felek között szóban gyakorlatilag teljes díjmentességet biztosító megállapodás jött létre, amely alapján ...ben 1-60 tárolási nap esetén nem kellett állásdíjat fizetni, az csak a 61. naptól merült fel 40 euró/nap/konténer összegben. Álláspontja szerint ezt teljes egészében alátámasztja a felperes 2007. június 27-i elektronikus levele, melynek nyelvtani és logikai értelmezése is arra enged következtetni, hogy az egy már korábban létrejött szerződés tartalmát rögzíti és nem új szerződéses ajánlat. Ezen levél - összhangban a 2006. július 18-i elektronikus levélben foglaltakkal - ugyancsak rögzíti, hogy Budapesten állásdíjat nem kell fizetni, s mivel a perbeli konténerek esetén ... állomáshelyen az alperes a 60 napot nem lépte túl, így - elsődleges védekezése szerint - tartozás nem terheli, a helytálló kalkuláció végösszege nulla. (96/A/30.)

Az általa fent hivatkozott szóbeli megállapodás bizonyíthatatlansága esetére arra hivatkozott, hogy a keretmegállapodásba foglalt díjtételek a 2006. május 11-i ajánlat elfogadásával - valamennyi konténer tekintetében és bármely korlátozástól mentesen - módosultak és 2007. június 27-ig érvényben voltak, ezt követően pedig az utóbbi e-mailben foglalt díjtételek voltak irányadók, megerősítve a 2006. július 18-i ...-re vonatkozó ingyenességgel; ez esetben a felperesi követelés legfeljebb 10.005 euró erejéig megalapozott. (96/A/31.)

Amennyiben a fenti védekezése annyiban nem helytálló, hogy a 2006. május 11-i e-mailbe foglalt díjtételek kizárólag az ahhoz mellékként csatolt táblázatban feltüntetett konténerekre irányadók, a helytálló kalkuláció szerint a felperest 121.600 euró illeti meg. (96/A/32.)

Amennyiben a keretmegállapodást kizárólag a 2006. május 11-i e-mail módosította, korlátozásmentesség esetén legfeljebb 969.600 euró, amennyiben korlátozottan módosította, legfeljebb 1.101.120 euró lehet a felperes megalapozott követelése, mindkét esetben figyelembe véve a 2006. július 18-i ... ingyenességére vonatkozó megegyezést. (96/A/33., 96/A/34.)

Az alperes az elsődleges védekezése alaptalansága esetére - amennyiben szükségessé válna a kereset összege szerűségének a vizsgálata - vitatta a felperes által alkalmazott átváltási árfolyamot, hivatkozva arra, hogy az nem egyezett a

számla kiállításának napján az MNB, illetőleg a felperes számlavezető bankja által közzétett EUR-HUF átváltási árfolyammal. Az átváltási árfolyam igazolatlansága folytán a számlák nem felelnek meg a 2000. évi C. törvény előírásainak, ennek következménye a felperest terhelő, a Ptk. 302. §-a szerinti jogosulti késedelem, mely a Ptk. 303. § (2) bekezdés c) pontja szerint késedelmi kamatigényét kizárja.

Az alperes nem vitatta, hogy a keretmegállapodás szerint a számla kézhezvételét követő 61. naptól tartozott késedelmi kamatot fizetni és annak mértéke a Ptk. 301/A. §-a szerinti, azonban a kamatkövetelés kezdő időpontja részben tévesen került megjelölésre, helyesen 2008. február 8-a helyett 2008. február 9-e, 2008. április 1-je helyett 2008. április 2-a.

Az alperes a másodlagos kereseti kérelem elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy a keretmegállapodásra tekintettel a Ptk. 518. § (1) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók, ezen jogszabályi rendelkezés ugyanis diszpozitív, kiegészítő jellegű, csak akkor irányadó, ha e körben a felek eltérő megállapodást nem kötnek. A jogalapon túl a követelés összegét nem tette vitássá, az alvállalkozók teljes, maradéktalan felperesi kifizetését nem vonta kétségbe. Utalt arra, hogy a másodlagos kereseti kérelemről az elsődleges kereseti kérelem elbírálásától függően lehet csak dönten.

Az elsőfokú bíróság 8.G.41.821/2008/106. számú, valamint 8.G.41.821/2008/115. számú végzésével kijavított 2012. január 31. napján kelt 8.G.41.821/2018/104. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.826.294 forintot és annak 2008. március 25. napjától a kifizetésig számított, késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, továbbá 2.375.375 forint perköltséget; az ezt meghaladó keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.289.016 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 514. § (1) bekezdése szerinti szállítmányozási szerződés jött létre, melyből eredő szállítmányozási díjfizetési kötelezettségének az alperes eleget tett. A vita a konténerhasználati díj és konténer állásdíj tekintetében alakult ki közöttük. A 2005. szeptember 19-i ajánlat szerint az állásdíj ...ben 10 napig díjmentes, a 11. naptól 40 euró/nap/konténer, Budapesten - a 2006. július 18-i e-mail és tanúk vallomása alapján igazoltan - ingyenes volt; a konténerhasználati díj 14 napig díjmentes, a 15. naptól 40 euró/konténer/nap volt.

A 2007. június 27-i e-mailben foglaltakat értelmezve megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az a tárgyat tekintve a ...-... forgalomra vonatkozó és nem a raktárprojekttel kapcsolatos költséglebontás volt, melyben foglalt költségek 2007. június 27-től kezdődően minősültek irányadónak, mivel a költségviselésre ezt megelőzően a 2006. július 18-i e-mail tartalmazott rendelkezést, kizárólag a ...i állásdíj ingyenességére. Az eltérő tanúvallomásokra figyelemmel nem volt korábban megállapítható az alperes által állított állásdíj és használati díj teljes költségmentessége; a 2006. július 18-i e-mail kizárólag a ...i konténerudvarra vonatkozott, a 2006. május 11-i pedig csak a levélhez tartozó konténerekre, utóbbi megállapításánál értékelte az elsőfokú bíróság ... és ... tanúvallomását. Kifejtette, hogy az Excel-táblázat mellékletkénti csatolása esetén az érvényességi időt nem

tartalmazó ajánlatba foglalt díjtételek csak a táblázatban nevesített konténerekre voltak alkalmazhatók, míg az érvényességi időszakot is rögzítő fuvarajánlatok korlátozás nélkül voltak irányadók.

A 2007. június 27-ét követő időszakra irányadó ajánlat szerint ...ben az állásdíj 60 napig költségmentes volt, a 61. naptól 40 euró/nap/konténer díj került felszámításra, ugyanakkor a használat költségmentes volt.

Az elsőfokú bíróság annak figyelembevételével vizsgálta felperes követelését, hogy a módosított keresetében a 2007. december 1-je és 2007. december 31-e közötti időszakra a 2005. szeptember 19-i - az ingyenes ...i tárolásra módosított - megállapodás szerinti állásdíjra és konténerhasználati díjra tartott igényt.

A Ptk. 200. § (1) bekezdésében, 205. § (1), (2) bekezdésében, 211. § (1), (2) bekezdésében, 213. § (1) bekezdésében és 216. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával arra vont le következtetést, hogy a 2005. szeptember 19-i ajánlatot a 2006. május 11-i e-mail a mellékletében feltüntetett konténerekre, a 2006. július 8-i e-mail a ...i ingyenes állásdíjra módosította, majd 2007. június 27-től kezdődően a 2007. június 27-i e-mailben foglaltak voltak irányadók, csak utóbbi elektronikus levél megküldését követő időszakra állapítható meg a felek között a konténerhasználati díj ingyenességének az alkalmazása, figyelemmel a Ptk. 207. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság a konténerszámokra, állásidőkre és konténerhasználati időkre tett egyező nyilatkozatokat a Pp. 163. § (2) bekezdése szerint értékelte és a számlák kiállításának napján MNB által közzétett EUR/forint középárfolyamra figyelemmel az alperes harmadlagos védekezésében előadottakat elfogadva 121.600 euró forint ellenértékében, azaz 30.826.294 forintban állapította meg a felperesnek a Ptk. 514. § (1) bekezdése és 518. § (1) bekezdése alapján járó költséget.

A késedelmi kamatigény vonatkozásában az elsőfokú bíróság kifejtette, mivel felperes a konténer állásdíjról és használati díjról számlákat állított ki, a terhére jogosult késedelem nem róható, az alperes a késedelembe esése folytán a Ptk. 298. § a) pontja alapján középárfolyamos időtől, 2008. március 25-től a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatot tartozik megfizetni.

Az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelmet - figyelemmel arra, hogy a felek a Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint megállapodtak a konténerhasználati és állásdíj-fizetési kötelezettség feltételeiben - elutasította, a szerződés létre nem jöttére vonatkozó felperesi álláspont ugyanis nem volt megalapozott.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést, az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes a fellebbezésében a keresetét elutasító rendelkezés megváltoztatását, alperes vagylagos kereseteivel egyező marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a 2007. június 27-i e-mail szerződésmódosítási ajánlat volt, azt ugyanis az alperes maga sem tekintette annak és elfogadó nyilatkozatot sem tett. Az alperes a 81. sorszámú előkészítő iratában maga is arra hivatkozott, hogy az e-mail nyelvtani és logikai értelmezése azt támasztja alá, hogy egy korábban létrejött szerződés tartalmát

részletezi és nem egy új ajánlatnak minősül. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdésébe ütközően állapított meg olyan tény, amelyet maga az alperes is tagadott, így figyelmen kívül hagyta a kérelemhez és nyilatkozathoz kötöttség alapelvét.

A felperes álláspontja szerint az e-mail nem akarat-, hanem tudomásnyilatkozatként tájékoztatást tartalmazott, így alkalmatlan volt a 2005. szeptember 19-i szerződés módosítására, figyelemmel a Ptk. 240. § (1) bekezdésében foglaltakra és annak alkalmazásához fűződő bírói gyakorlatra, amelynek alátámasztására eseti döntésekre hivatkozott.

Tévesen figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy a lefolytatott tanúbizonyítás eredménye sem támasztotta alá a 2007. június 27-i e-maillal kapcsolatos jogi okfejtését; ... tanúvallomása szerint az semmiképpen sem volt új megállapodás; ezzel összhangban a 2007. október 10-i levelében éppen a szerződés hiányát vetette fel, kizárt az, hogy egy alperes által nem létezőnek állított szerződést módosítsanak a felek. ...nal egyezően vallott ..., ... és ... tanú is, akik az e-maillt csak tájékoztatásnak tekintették.

Felperes álláspontja szerint amennyiben a 2007. június 27-i e-mail mégis ajánlat lenne, annak elfogadását az alperes nem állította és nem bizonyította; kifejezetten tagadta az ajánlat elfogadását, emellett tényállítást sem tett arra, hogy azt a képviseletében esetlegesen ki, mikor, hol és milyen módon fogadta volna el, e körben az ítélet sem tartalmaz tényadatokat. Az ajánlat ráutaló magatartással történő elfogadása pedig bizonyíték nélkül került megállapításra, helytállóságát cáfolja az, hogy az alperes az ezt követő levelezésben sem utalt a 2007. június 27-i szerződésmódosításra. A 2008. február 19-i teljesítést jogos ok nélkül megtagadó levelében is kizárólag arra hivatkozott, hogy a felek között nem jött létre megállapodás az állásdíj és használati díj megfizetésére.

Utalt a felperes arra is, az alperes a 2007. június 27-i tájékoztatóban foglaltakat nem érthette félre, nem gondolhatta, hogy a konténerek használatához kapcsolódó költségeket nem kell megfizetnie. A tanúk egybehangzó vallomása szerint a felperes már 2007 áprilisától folyamatosan jelezte a költségek növekedését, többször felszólítást küldött a konténerek kiürítése, a tartozás megfizetése céljából, az alperes 2008. február 19-ig egyszer sem utasította vissza felperes követelését.

... és ... tanúvallomásával alátámasztottan a felek 2007. június 26-án ...n egyeztetésen találkoztak, amikor ismételten szóba került a használati díj és állásdíj összege, a tartozás megfizetésének a szükségessége. Az alperes ekkor sem hivatkozott arra, hogy nem hajlandó fizetni az ingyenes megállapodásuk miatt, nem hihette, hogy másnap a felperes a költségek elengedésére vonatkozó ajánlatot kívánt tenni. Utóbbi azért sem gondolhatta, mert tisztában kellett lennie azzal, hogy saját felróható mulasztásával okozta a költségeket, éppen ezért tett eleget fizetési kötelezettségének 2005-2006. és 2008. évben. Életszerűtlen lett volna, hogy a felperes éppen 2007 júniusában ajánljon ingyenességet a költségekre, amikor a tartozás összege euróban többszázézes nagyságrendet ért el, és az alperes nem tanúsított kellő együttműködést a konténerek kiürítése érdekében.

Tévesen figyelmen kívül maradt, hogy a hivatkozott e-mail egy folyamatos levélváltás egyike volt, azt felperes kifejezetten a raktári projektre írta; az abban

foglaltak nem értelmezhetők a levelezés folyamatából, az előző napi tárgyaláson elhangzottakból kiragadva.

Sérelmezte a felperes, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta azon előadásait, amelyek alperes felróható mulasztására vonatkoztak és nem értékelte azt sem, hogy a felek szóban abban állapodtak meg 2005 őszén, hogy a késedelmes rakodással kapcsolatos egy-két napos kedvezményt sem használhatja visszaélészerűen az alperes.

Kiemelte a felperes, hogy az alperes 2010. november 12-ig említést sem tett arról, hogy a felek 2007. június 27-én léptették volna hatályba az állítólagos ingyenességi megállapodást, a 67. sorszámú előkészítő iratát megelőzően erre nem hivatkozott és nem adott választ arra, hogy ezt a védekezése szempontjából jelentős körülményt korábban miért nem adta elő.

Mindezért az elsőfokú bíróság ítélete a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésébe, 205. § (1) bekezdésébe, 207. § (1) bekezdésébe, 277. § (1) bekezdésébe, a Pp. 206. § (1) bekezdésébe és 221. § (1) bekezdésébe ütközik.

Utalt a felperes arra is, hogy az alperes az ingyenességre vonatkozó igényét a Ptk. 520. § (3) bekezdése szerinti egyéves elévülési időn túl kívánja érvényesíteni, erre alapítottnan elévülési kifogást terjesztett elő.

Vitatta a felperes a fellebbezésében az ítélet összecszerűségi megalapozottságát; az alperes elsőfokú bíróság által elfogadott harmadlagos védekezéséből nem volt megállapítható, hogy a szerződésmódosítás kiterjedt-e a korábban már megrendelt és leszállított, de az alperes által átvenni elmulasztott konténerekre vagy csak az ezt követően megrendelt szállítmányokra volt alkalmazható. Az alperes táblázati adatainak annyiban lehet csak jelentősége, hogy a Pp.-nek a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályai szerint elismerésnek tekinthetők, de semmiképpen sem fogadhatók el megalapozottnak.

A jogorvoslati eljárás során a másodfokú bíróság felhívásra előadta, hogy a peresített időszakban szállítványozott konténerek adatait tartalmazó hajóraklevelek nem állnak teljes körűen a rendelkezésére, azokból ugyanis nem minden esetben kapott másolatot az alperestől, így nem áll módjában kimunkálni, hogy melyek a 2007. június 27-ét követő megrendelések; álláspontja szerint erre okirati birtokosként az alperes lenne köteles. Hivatkozott arra is, hogy a peres felek közötti egyes szállítványozási szerződések a megrendelések alapján, az azokban foglalt tartalommal jöttek létre, melyek szerint a szállítványozás összes költségét az alperes viseli, a hajórakleveleken és megrendeléseken ugyanis az szerepel, hogy „...”.

Sérelmezte a felperes a másodlagos kereseti kérelem elutasítását is; álláspontja szerint a 2007. október 10-i e-mailben az alperes kifejezetten akként nyilatkozott, hogy nincs szerződés közöttük, ugyanerre hivatkozással tagadta meg a teljesítést a 2008. február 19-i levelében. Ha nem volt a felek között megállapodás a költségek viseléséről, akkor azt az alperesnek a Ptk. 205. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 518. § (1) bekezdése szerint kell viselnie.

Az alperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni, akkénti megváltoztatását kérte, hogy a felperes a megítélt tőketartozás után ne

2008. március 25-től, hanem 2011. március 25-től tartozzon késedelmi kamatot megfizetni.

Arra hivatkozott, hogy az eredeti számláknál alkalmazott átváltási árfolyam hibás volt; a felperes azt állította, hogy a számlakiállító rendszere által generált átváltási árfolyamot alkalmazta, azonban nem tudta megnevezni, hogy melyik bank, milyen euró/forint árfolyamán végezte az átváltást. Az alperes az első fokú eljárásban többször jelezte, hogy a számlákon alkalmazott átváltási árfolyamok sem a Magyar Nemzeti Bank, sem a felperes számlavezető bankja által közzétett árfolyammal nem egyeztek meg. A felperes a 2011. március 24-i beadványában jelentette be, hogy a számlák kiállításának napján a Magyar Nemzeti Bank által közzétett euró-forint középárfolyamon kéri forintra átváltani az euróban számított konténerhasználati és állásdíjakat. Az alperes ehhez azzal járult hozzá, hogy a felperes késedelmi kamatra legkorábban csak ezen napot követően jogosult, mert a számlák az átváltási árfolyam valótlan megjelölése okán hamisak, melynek polgári jogi jogkövetkezménye felperes jogosult késedelme, ez pedig alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségét kizárja. Hangsúlyozta, nem azt vitatja, hogy fizetési kötelezettsége a szolgáltatás nyújtását követően nem állna fenn, hanem azt állítja, hogy a teljesítéséhez megfelelő számviteli bizonylatot kellett volna a rendelkezésére bocsátani, mely elmaradt, így a felperes a Ptk. 303. § (2) bekezdés c) pontja szerint késedelmi kamatot nem követelhet. A számlák számviteli szabályokba ütközését a 2000. évi C. törvény 166. § (1), (2) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére, a 2003. évi XCII. törvény 44. § (1) bekezdésére, valamint a 2007. évi CXXVII. törvény 169. § h) pontjában foglaltakra alapította.

Az alperes a felperesi fellebbezésre előterjesztett ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett rész kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva a tényállás helytálló megállapítására, helyes jogi következtetés levonására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a 2007. június 27-i e-mailben foglaltakat helytállóan értelmezte; azt, hogy az abban szereplő díjtételek legkésőbb 2007. június 27-én hatályban voltak, a felek között a levél nyelvtani és logikai értelmezése, valamint ... tanúvallomása is alátámasztja. Nevezett a 2010. szeptember 14-i tárgyaláson tett tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy a hatból öt feltétel teljesen megegyező volt a korábbi ajánlathoz képest, illetőleg ezek speciális rendelkezések voltak, amiknek a nagy része a múltból eredt. Az e-mail a felek között irányadó feltételeket igazolta vissza, így érdektelen az a fellebbezési okfejtés, hogy az alperesnek ezt az ajánlatot igazoltan el kellett volna fogadnia. Kérdéses az volt, hogy 2006 őszétől vagy csak 2007. június 27-től irányadók az abban foglalt feltételek; az alperes tisztában volt azzal, hogy e körben bizonyítási kötelezettség terheli, melynek a korábbi időpont tekintetében nem tudott eleget tenni. Ennek következtében döntött az elsőfokú bíróság az alperes harmadlagos védekezése szerinti marasztalásáról. Hivatkozott az alperes arra, hogy ezen védekezése táblázati adatait a felperes az első- fokú eljárás során nem tette vitássá, ugyanakkor különösebb magyarázat nélkül módosította a saját számításait anélkül, hogy az követhető és ellenőrizhető lett volna.

Álláspontja szerint a peres felek közötti megállapodás keretjellelű volt, az egyes megállapodások és hajóraklevelek alapján a felperes tartozott volna kimutatni a

harmadlagos védekezéshez tartozó táblázati adatok tévességét, melynek nem tett eleget. A megrendeléseken feltüntetett „...”, csupán azt jelenti, hogy az alperesnek kellett a szállítmányozási díjat megfizetnie, nem minősül konkrét költség viselésére vonatkozó szerződési feltételnek.

Vitatta felperes elévülési kifogását; egyfelől az ingyenességi megállapodásra a perben végig konzekvensen hivatkozott, másfelől a Ptk. elévüléssel kapcsolatos szabályai csak követeléssel kapcsolatosan értelmezhetők, az alperes pedig a felperessel szemben marasztalási igényt nem támasztott.

Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a másodlagos kereseti kérelem elutasításáról is, figyelembe véve, hogy a felek közötti bizonyított megállapodás folytán a Ptk. 518. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

A felperes a csatlakozó fellebbezésre előterjesztett ellenkérelmében a kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében az ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a számlázási programja által generált átváltási árfolyam szerint állította ki mind a szállítmányozási díjra, mind a per tárgyát képező használati díjra és állásdíjra vonatkozó számláit, melyeket az alperes 2005-2006. évben, majd 2008. évtől folyamatosan, kifogás nélkül kifizetett. A felperes csupán a per gyorsabb befejezése érdekében tett az alperessel egyező nyilatkozatot az átváltási árfolyam tekintetében, kérve, hogy a számla kiállításakor jegybanki középárfolyamot alkalmazzák. Ez azonban az eredeti megállapodás alapján kiállított számlák tartalmi helyességét nem érinti, az alperest a fizetési késedelem alól nem menti ki. Álláspontja szerint az alperes jogi okfejtése azért is téves, mert jogosulti késedelem csak abban az esetben állt volna elő, hogyha a felperes számlát egyáltalán nem állított volna ki; a Legfelsőbb Bíróság GK 66. számú állásfoglalása I. pontjában foglaltak szerint a számlázási kötelezettség elmulasztása minősül jogosulti késedelemnek. Utalt arra is, hogy az alperes 2008. február 19-én a teljesítést jogos ok nélkül tagadta meg, így a felperes a Ptk. 313. §-a szerinti választási jogánál fogva a kötelezeti késedelem jogkövetkezményeinek alkalmazását kérhette, melybe a késedelmi kamatfizetési kötelezettség beletartozik.

Vitatta, hogy a számlákat hibásan állította ki, emellett az adójogi és számviteli rendelkezések állítólagos megsértésének a jogkövetkezményei az Art. és nem a Ptk. által szabályozottak, az alperes tehát csatlakozó fellebbezése kellő jogi alapját nem tudta megjelölni.

A Fővárosi Ítéltábla jogorvoslati eljárás során nem érintette az alperes részbeni marasztalására vonatkozó, fellebbezéssel és csatlakozó fellebbezéssel nem érintett ítéleti rendelkezéseket, e körben az elsőfokú bíróság határozata a 10.Gf.40.294/2012/11-I. számú végzésben rögzített tartalommal a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Felperes fellebbezése, alperes csatlakozó fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között a Ptk. 514. § (1) bekezdése szerint minősülő szállítmányozási jogviszony jött létre; az elsődleges kereset alapján azt kellett vizsgálnia, hogy volt-e közöttük a Ptk. 518. § (1) bekezdése szerinti költségviselésére vonatkozó megállapodás, az erre alapított, a szerződés e körbeni teljesítésére irányuló felperesi követelés jogszerű-e. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság elsődleges kereset elbírálása során elfoglalt jogi álláspontját a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel az alábbiak szerint osztotta.

A peres felek között vitás 2007. január 1-je és 2007. december 31-e közötti időtartamra vonatkozóan adott „import tengeri fuvarajánlatokban” (F/14. - F/17.) a felperes szállítmányozási díj igényét közölte az alperessel, meghatározva annak érvényességi időszakát. Ezen ajánlatok nem vitás elfogadásával az adott érvényességi időszakra szállítmányozási keretmegállapodások jöttek létre, melyek alapján az alperes - a jogorvoslati eljárásban csatolt - konkrét megrendelések szerinti tartalommal bízta meg a felperest szállítmányozással. Sem ezen keretmegállapodások, sem az azokon alapuló eseti megrendelések költségek viselésére vonatkozó rendelkezést nem tartalmaztak; a megrendeléseken és hajórakleveleken feltüntetett, felperes által jogorvoslati eljárásban hivatkozott „...” kifejezés ugyanis - figyelemmel arra, hogy a fuvarjogviszonyokban elfogadott jelentése „fuvar beszédendő” - nem enged többre következtetni, minthogy a fuvardíj nem előzetes, hanem utólagos beszédésében állapodtak meg. A fellebbezésben foglaltaktól eltérően a fenti kifejezés nem értelmezhető kiterjesztően, a fuvardíjon felüli valamennyi költség viselésére vonatkozó általános megbízói kötelezettségvállalásnak, erre egyébként a felperes az elsőfokú eljárásban nem is hivatkozott.

Ugyanakkor a fentiekből nem következik a költségviselésben történő megegyezés hiánya; az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a peresített 2007. évet megelőző megállapodásokat. A 2005. szeptember 19-én adott felperesi ajánlat elfogadásával létrejött költségmegállapodás tartalma a perben nem volt vitás, az alperes az ott meghatározott feltételek szerint tartozott konténer használati díjat, valamint ... és ... állomáshelyek vonatkozásában állásdíjat megfizetni.

Vitás az sem volt, hogy a ... a 2006. július 18-i felperesi e-mailben közöltek szerint állásdíj mentessé vált, a peres felek nyilatkozataiban eltérés abban mutatkozott, hogy a költségviselés szabályai ezen kívül módosultak-e.

Felperes vitatásával szemben, a védekezésében foglaltakra figyelemmel a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a 2005. szeptember 19-i - utóbb 2006. július 18-tól kezdődően a ... vonatkozásában módosított - költségviseléshez képest később - állítása szerint 2006 őszén - számára még kedvezőbb feltételrendszerben állapodtak meg.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével vont le következtetést arra,

hogy az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének részben tett eleget, az állapítható meg, hogy az általa nevesített tartalmú, a 2007. június 27-i felperesi e-mailben rögzített feltételrendszerű költségviselést 2007. június 27-től irányadónak kell tekinteni, korábbi hatály azonban kétségmentesen nem igazolt.

A fentiektől eltérő azon jogi álláspont kialakítására, hogy az alperes részben sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, a fellebbezésben előadottak az alábbiak okán nem vezetnek.

A 2007. június 27-i e-mailben a kondíciók felsorolásának azon bevezetése, hogy „.....még mindig érvényben vannak....” a Ptk. 207. § (1) bekezdése alkalmazásával a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint másképp nem értelmezhető, mint korábban megkötött megállapodásra történő visszautalás. Ezen értelmezés további megerősítésére szolgál a kondíciók felsorolásának azon befejezése, hogy „.....az állásdíjról/használati díjról/várakozási időről még évekkel ezelőtt megállapodtunk ...val, hogy így járunk el - mely most egy nagyon jó lehetőség számotokra, mivel számtalan konténer hosszú ideje várakozik ...ben és Budapesten.”

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az okirat az abban nevesített tartalmú költségviselési megállapodás 2007. június 27-i időpontot megelőző létrejöttét kétségmentesen igazolja - függetlenül attól, hogy annak közelebbi dátuma nem volt meghatározható - ebből következően súlytalan az új ajánlatkénti elfogadása alperesi bizonyítatlanságára, a megállapodás létrejötte körülményei feltáratlanságára, a Ptk. 240. § (1) bekezdése téves alkalmazására vonatkozó fellebbezési érvelés.

A fellebbezésében foglaltaktól eltérően az okirat fenti értelmezése nem áll ellentétben alperes perbeli és peren kívüli nyilatkozataival sem; az elsődleges kereset teljes elutasítására irányuló elsődleges ellenkérelme éppen azon alapult, hogy a 2007. június 27-i e-mailben rögzítettekről már korábban, 2006 őszén megállapodtak, és mivel a konténer használat és a ... költségmentes volt, ... állomáshelyen pedig nem lépte túl a konténerek várakozása a 60 napos költségmentes időszakot, így tartozás nem terheli; ezzel nem ellentétes a per előtti 2008. február 19-i levele sem, a megállapodás hiányára vonatkozó állítás a költségek felszámíthatóságának a vitatása.

Mindezzért az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 3. § (2) bekezdése szerinti eljárási alapelvet, mely a kereseti kérelmen, ellenkérelmen túlterjeszkedést tiltja.

A fellebbezésben hivatkozott alperesi alkalmazottak a tanúvallomásukban egybehangzóan ... és ... közötti szóbeli költségmegállapodás létrejöttére nyilatkoztak, annak időpontját 2006. évben megjelölve, ezért nem tekintették a 2007. június 27-i e-mailben foglaltakat új, szerződésmódosítási ajánlatnak, hanem tájékoztatásnak. Ezen tanúvallomások és a 2007. június 27-i okirat egybevetése nem volt okszerűtlen, téves bizonyíték értékelést nem eredményezett.

Nem helytálló a felperes azon fellebbezési érvelése sem, hogy az elsőfokú bíróság a 2007. június 27-i e-mailben foglaltakat a felek tárgyalási folyamatából - mely raktározási projekt megvalósítására is irányult - kiragadva, a konténerek torlódása

folytán kialakult helyzetet és az annak tárgyában 2007. június 26-án szóban folytatott egyeztetésen elhangzottakat figyelmen kívül hagyva értelmezte.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a fellebbezésben foglaltaktól eltérően az állapítható meg, hogy a felek 2005. évtől folyamatosan fennálló tartós jogviszonyában a költségek az alperesre kedvezően változtak; a 2005. szeptember 19-i ajánlat szerint a ...i fekbér 7 napig volt ingyenes, 2006 júliusától azonban korlátozás nélkül költségmentessé vált, illetve a felperes többször alkalmazott konkrét konténerre kedvezményes költségszámítást, ezen tendenciába illeszkednek a 2007. június 27-i e-mailben rögzített költségkondíciók.

Kétségtelen, hogy a 2007. évben zajló konténerforgalom során az előző évekhez képest nagyobb arányú torlódás mutatkozott és ez közös raktárbázis létrehozásának a szükségességét vetette fel, mely nem valósult meg, ez azonban még nem ad alapot annak megállapítására, hogy a 2007. június 27-i e-mailben rögzítettek ne lettek volna irányadók. Az azoktól történő konszenzuson alapuló eltérést a felperes tartozott bizonyítani, ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget; a 2007. június 27-i e-mailben mint okirati bizonyítékban foglaltakat sikeresen nem döntötte meg, figyelemmel arra, hogy az egymást kioltó tanúvallomások és egyéb okirati bizonyítékok alapján legfeljebb arra vonható le következtetés, hogy a felek tárgyaltak a torlódás megszüntetéséről, közös raktárbázis létrehozásáról, illetőleg, hogy a felperes a felmerült költségeit áthárítani kívánta, jelezve azok várható további emelkedését is.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felek közötti levelezés éppen azt támasztja alá, hogy a költségek korábban kedvezően alakultak; felperes a 2007. november 29-i e-mailben azt rögzíti „Hosszú ideig nagyon szerencsések voltunk, és kivételes helyzetet élveztünk, de ezt nem tűri tovább sem a fuvarozó, sem a konténer állomások.” Rögzíti továbbá, hogy „....2007. december 1-vel kezdődően (a jövő héttől) a következő költségek kerülnek bevezetésre, és amelyeket mi a ... nem viselhetjük helyettetek, ezért közvetlenül ki kell azokat számláznunk a ...-re és más ügyfeleinkre is.”

Ezzel összhangban a felperes 2008. február 26-i levele - többek között - azt rögzíti „2007. november 29-i e-mailben nyomtatékosan felhívtuk az Önök figyelmét arra, hogy 2007. december 1-jét követően megnövelt állásdíjat és konténer használati díjat számláznunk a ...-nek (a 2005 szeptemberében tett első ajánlatunknak megfelelően) annak következtében, hogy a ... konténerei előre nem látott rendkívül nagy számban halmozódtak fel alvállalkozóinál.”

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezen levél is a fellebbezésben előadottak cáfolatára alkalmas, azon folyamat igazolására, hogy a felek utóbb eltértek a 2005. szeptemberi ajánlatban foglaltaktól. A felperes az ahhoz történő visszatérésre, az emelkedett költségek továbbhárítására valóban törekedett; a konténerek torlódására figyelemmel ezen szándéka gazdaságilag ésszerűnek is minősül, ez azonban önmagában az ekörbeni - a peresített időszakra szóló - konszenzus alátámasztására nem elégséges.

A 2007. június 27-i e-mail értelmezése körében helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság azt is, hogy annak tárgyát nem a raktári projekt, hanem a ... - ... forgalomra

vonatkozó költségbontás képezte, az okirat ugyanis kifejezetten azt tartalmazza, „Ami a raktár-költségbontást illeti ... ellát téged a pontos adatokkal a mai napon.”

Alaptalan felperes fellebbezésében hivatkozott elévülési kifogása is; a Ptk. 324. §-ában szabályozott elévülés jogintézménye követeléssel összefüggésben alkalmazható, az alperes azonban a perben sem kötelmi, sem tulajdonjogi igényt még kifogás formájában sem támasztott. Védekezésének arra alapítása, hogy a felperes követelése jogalap nélküli, nem minősül ellenköveteléssel történő fellépésnek.

Abból következően, hogy egyfelől a 2007. június 27-i e-mailben rögzített költségkondíciók levél keltét megelőző időszakra eső hatályát az alperes nem tudta kétségmentesen bizonyítani, másfelől a peres felek egyező előadása szerint az aktuális szállítmányozási díjmódosítás mindig az ajánlattételt követően adott megrendelésekre volt irányadó, és a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a költségeknél sem indokolt az eltérés, helyálló felperes azon fellebbezési előadása, hogy a 2007. június 27-én kelt okiratba foglalt költségviselési szabályok csak az ezen időpontot követő megrendelésekre alkalmazhatók.

Marasztalási igénnyel fellépő félként a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes által harmadlagos védekezése körében elismert - jogerős marasztalására vezető - tartozáson felül milyen összegű követelés illeti meg, ennek azonban a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.294/2012/11. számú végzésében foglalt felhívás ellenére nem tett eleget. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint okirat birtokosi minősége hiányát alaptalanul állítva, tévesen kérte a bizonyítási teher alperesre történő átfordítását. Helytálló felperes azon érvelése, hogy a többes - fuvaroztató és hajós közötti, fuvaroztató és átvevő közötti - jogviszonyt megtestesítő hajóraklevél értékpapírként képviseli az elhajózott árut és átruházható, eredeti példánya szükséges az áru kiszolgáltatásához, így utóbbi illetéktelen kézbe kerülése kockázatát csökkentette azzal, hogy annak mindhárom példányát az alperesnek, illetőleg megbízottjának átadta. Az alperes arra, hogy az okirat egy példányát visszaadta-e, nyilatkozni nem tudott, adminisztrációs célra azonban hajóraklevél-másolat kiállításának helye lehet, mely a felperes érdekkörébe tartozott volna, különösen a peresített vitássá vált időszak tekintetében, emellett a rendelkezésére álló okiratok alapján sem készített kimutatást, mindez a terhére volt értékelendő.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően nem tévedett az elsőfokú bíróság a másodlagos kereset elutasításakor; a költségviselés fent kifejtettek szerinti bizonyított szerződéses szabályozása okán - megállapodás hiányára hivatkozva - a Ptk. 518. § (1) bekezdése alapján a felperes igényt alappal nem támaszthatott. Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon jogi érvelését, hogy a Ptk. 518. § (1) bekezdése diszpozitív, ezen jogszabályi rendelkezés felhatalmazást ad a szállítmányozás költségeinek a követelésére, de attól a szerződő felek közös megegyezéssel eltérhetnek.

Nem helytálló alperes csatlakozó fellebbezése sem az alábbiak szerint.

Felperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hívta fel a Legfelsőbb Bíróság Gk.66. számú állásfoglalása I. pontjában foglaltakat, mely szerint számlázási kötelezettség elmulasztása vagy késedelmes teljesítése jogosulti késedelem, mely a Ptk. 303. § (2) bekezdés c) pontja szerint a késedelmi kamatigény érvényesíthetőségét kizárja.

A per adatai szerint a felperes számlázási kötelezettségének eleget tett; a számlák - a kiállításakor hatályos - 2000. évi C. törvény 165. § (1) bekezdésének megfelelően valós gazdasági eseményre vonatkoztak; a 166. § (1) bekezdése szerint azok számviteli elszámolása alátámasztására szolgáltak; a 166. § (2) bekezdésében előírt tartalmi hitelességüket nem érintette az euróban nevesített követelés forintra átszámítása során alkalmazott árfolyam tekintetében a felek között kialakult, a per során felperes elismerésével rendeződött jogvita. Utóbbi - jogszabályi rendelkezés hiányában - helyesbítő számlázásra sem adott alapot, mindezért alperes jogosulti késedelemre vonatkozó csatlakozó fellebbezési érvelése nem megalapozott, késedelmi kamatfizetése elsőfokú bíróság által meghatározott kezdő időpontjának a megváltoztatására nem adott alapot.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem teremtettek alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező peres felek mindegyike viseli a saját fellebbezésével felmerült jogorvoslati illetéket, perköltségként. Figyelemmel arra, hogy az alperes a csatlakozó fellebbezésében csupán a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját, a felperes 248.323.011 forint erejéig a kereset elutasítását sérelmezte, utóbbi tekinthető túlnyomó részt pervesztesnek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviseleti munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdése alkalmazásával - a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan - 1.000.000 forint + áfa összegben határozott meg.

Budapest, 2014. február 21.

. Tibold Ágnes s.k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.,
bíró

